

INTERVIJU, PHIL COTTENIER

Prošle godine u julu sam uzeo slobodan dan da odem u Belgiju i napravim intervju sa simpatičnim mega lovcem Phil Cottenier-om.

Oni koji jedno duže vreme prate šaransku scenu sigurno poznaju ovo ime. Posle jedne duže vožnje (skoro sam u Francuskoj) stižem u jedno malo selo nedaleko od mesta Avelgem. Phil me je čekao sa već ohlađenim pivom. Odmah priznajem: posle tako duge vožnje po tropskim vrućinama super mi je prijalo. Prvo smo jedno vreme u vrlo opuštenoj sferi razgovarali o svemu i svačemu. Tada sam uzeo papir i olovku u ruke i započeo intervju koji je trajao oko jedan ipo sat. Razgovarali smo o njegovom ribolovu u zadnje 2-3 godine govoreći i o čuvenom Kempisch kanalu. Nadao sam se da će nam otkriti jedan deo taktike koju on primenjuje. Ništa tu i tamo, radi se o upotrebljivim i praktičnim informacijama jednog veoma uspešnog šaranaša.

Mark: Kada loviš na kanalu, da li tamo loviš na prostoru od jednog kvadratnog metra?

Phil: Izbor mesta pravi razliku između uspeha i neuspeha, u to sam ubeđen. Aspekte na koje uvek obratim pažnju i uvek tražim je dno sa raznolikom konfiguracijom dna. To su na primer: rupe, kolonije školjki ili pak peskovita mesta. Ovo se sigurno odnosi na KK (Kempisch Kanaal) između prevodnice 7 i 8. Tamo nema teorije da da tek tako negde postavim moju montažu. Tamo tražim bistrere delove vode sa rupama u kombinaciji sa kamenjem, peskom i školjkama. Ova kombinacija je od veoma velike važnosti. Ova mesta zapamtim i ako mi se ukaže prilika ona su moj prvi izbor. Noću kada nema brodova mogu da sednem na bilo koje mesto i lovim na sredini kanala, u plovnom delu gde danju prolaze brodovi. Preko dana su mesta gde ima kamena vrlo interesantna. Kada pored kamena spustim montažu mogu je tamo ostaviti i do 24 sata, brodovi koji preko dana prolaze nemaju uticaja na nju. Veruj mi, ovo na drugim mestima nije moguće ostvariti. Kada prođe brod uvek se pitaš da li je montaža još uvek u optimalnom stanju? Smem sa sigurnošću da tvrdim da je izbor mesta od veoma velike važnosti, čak od veće važnosti već kvalitet tvog mamca. Nije to slučajnost, ja od svih ovakvih mesta pravim detaljne crteže.

Mark: Ti referiraš na famozni deo KK 7-8. Da li nekad loviš i na drugim kanalima? Recimo na Albert kanalu, da li i tamo loviš tako precizno? Tamo nema tako mnogo dresure i ima mnogo manje brodova?

Na takvim kanalima lovim na mnogo grublji način. Ovde obično tražim ivicu taludu na koju navučem olovo sa montažom. U proleće pecam na obali do mene, to znači što bliže obali to bolje. Ovde preciznost nije tako bitna što pak opet ne znači da se dobro moraš pripremiti.

Mark: Kako loviš na KK kanalu? Na tvojoj obali ili pak na suprotnoj strani?

Najradije se skocentrišem na moju obalu. Na drugoj obali je veoma teško mamac zabaciti na željeno mesto. Drugi razlog je gužva, masa drugih ribolovaca. Drugi problem predstavljaju brodovi kojih ima veoma mnogo. Za vreme vikenda je ovo mnogo bolje izvodljivo. Ali, kao što ti je poznato, ja uvek radim za vreme vikenda. Tada sam

preko nedelje ponovo 5 dana slobodan. Mogu da vam dam i sledeći savet. Ako je na kanalu velika gužva bilo bi dobro da se tada preseli na drugi deo kanala gde nema tako mnogo ribolovaca. Izaberi tada jedno mesto gde možeš da zabaciš na drugu stranu obale. Ova takozvana pro-aktivna reakcija mi je već nekoliko puta donela nekoliko lepih riba. Jedno vreme možeš za vreme ribolova da hraniš na drugoj strani obale. Ako na obali gde loviš nema akcija tada možeš da se preseliš i zabaciš na drugu stranu obale gde si jedno vreme hranio. Prednost ove metode je i ta da su ribe jedno vreme mogle da jedu bez ometanja od strane tvojih najlona.

Mi se još uvek sećamo tvojih mega ulova iz prošlog veka, tokom 90-ih godina. Između ostalog i ribe koja je bila Benelux rekord kao i još nekoliko drugih riba. Da li si sve to vreme non-stop lovio ili si tek nedavno počeo da loviš na tom delu kanala?

Ne. Ja sam tek nedavno ponovo počeo da lovim na KK kanalu, na delu 7-8. Kanal sam napustio negde u 1997-1998-oj godini. Kanal je rigorozno bio saniran. Sva produktivna mesta su bila uništena. Kada sam ponovo počeo da lovim sve sam morao početi iz početka. Nekadašnja top mesta su bila potpuno neproduktivna. U vodu je palo mnogo kamenja i trupaca. Sve ovo je otežalo ribolov na KK kanalu. Ja sam se vratio nazad pošto je moj drug Pieter Avonds želeo da lovi na tom kanalu. Malo čudnovato ali istinito. I pored potpuno novih okolnosti na vodi i velike gužve mi je pošlo za rukom da relativno dobro lovim.

Da li u proleće mnogo hraniš na tom delu kanala? Na čega još obraćaš pažnju?

Ne. U proleće hranim veoma malo na tom delu kanala. To je naravno u direktnoj vezi sa temperaturom vode. Ako je temperatura vode ispod 10 stepeni tadam ubacim u vodu od 3 do 5 boila! Svaki štap ostavim da u vodi stoji minimalno 24 sata. Ako lovim na većim kanalima, kao recimo Albert kanalu tada aktivno tražim ribu. Mesta sa peskom su posebno interesantna. Na KK 7-8 možeš na gotovo svakom delu da uloviš ribu ako znaš gde su produktivna mesta. Ovo na Albert kanalu nije moguće realizovati. Na tom kanalu treba uvek jednu pecaljku da baciš blizu obale, jedno 5 metara od obale. Ovo ti ja za proleće top mesto za ulov ribe.

Ti svesno govoriš o startu u proleće. Da li loviš u zimskim mesecima?

Ne, da budem iskren. Korisni učinak je u tim mesecima vrlo mali. Ne mogu više da trpim te okolnosti i ne mogu se više motivisati da lovim u to doba. Šansa za ulov je i suviše mala.

Šta je po tvom mišljenju dobra taktika za nekog koji prvi put želi da lovi na kanalu. Ovo nemora da se odnosi samo na KK kanal. Na čega treba obratiti pažnju? Koje stvari su od važnosti?

Kao prvo dobra lokalizacija ribe. Ovo u proleće i nije tako teško, pogotovo ako otprilike znaš na kojim mestima se šaran u to vreme najradije zadržava. Ako negde želiš da počneš uradi to u proleće na mestima gde očekuješ da riba boravi. Pecaj tamo gde misliš da bi trebalo biti ribe. Sa malo truda se šarani na tim mestima prilično lako mogu observirati. Probaj da pronađeš mesta koja prekidaju monotoniju kanala. Kao recimo

suženja ili mostove. Obrati pažnju na šarane koji iskaču i koji plivaju na površini vode. Ovdje moram priznati da šarani veoma retko iskaču iz vode. Zapamti da na ovim vodama INSTANT ribolov nije tako težak kao što to izgleda. Ti treba da uložiš mnogo truda, često da se seliš sve dok ne otkriješ šarane. Kada ja lično startujem na nekom nepoznatom kanalu počnem da lovim uvek kod prevodnice. Tada krenem u potragu za ribom. Ovako radim sve dok ne pronađem ribu. Lovim obično preko nedelje, 4 dana jedno zadrugim. Pre nego što počnem da lovim na ovim mestima nekoliko dana pre toga bacim malo hrane u vodu. Kratkotrajna prihrana može doneti veoma lepe rezultate. Na velikim kanalima hranim prilično grubo, hranu ne fiksiram na jenom malom prostoru. Ovo u potpunoj suprotnosti sa KK kanalom. Na velikim kanalima hranim na velikoj površini i velikoj širini. Na ovaj način probam da zainteresujem što više riba za moj mamak.

Ti govoriš o brzim selidbama, već posle 24 sata lova. Da li je to istina što se o tebi priča? Da spavaš u kolima kako bi se što brže mogao preseliti na drugo mesto.

To sam nekada radio. Nisam spavao u auto već pod kišobranom. Ako ne mogu da zabijem kišobran u zemlju tada spavam u stolici. Ovo probam da izbegnem, konfor je ipak konfor.

Ja sam takođe nekoliko puta lovio na kanalu u mom autu. Nije mi se svidelo. Potpuno si izolovan od okoline.

Baš tako. Ti skoro ništa ne vidiš i ne čuješ. Druga stvar su određena mesta za ribolov na koja si navikao. Sa automobilom ne možeš doći na sva ta mesta. Ako neko tako želi da lovi to je njegova stvar. Na ovaj način se mogu naći još mnoga interesantna mesta gde niko ne lovi.

Kada jednom pronađeš dobra i produktivna mesta. Da li ostaješ jedno duže vreme da tamo pecaš ili se i tamo brzo seliš? Obe tehnike funkcionišu sa tom razlikom da ako jedno duže vreme loviš na jednom mestu sve više treba da se trudiš kao bi ulov bio kontinualan. Ipak, ima ribolovaca koji veoma dugo sede na jednom istom mestu i pored toga redovno love ribu. Kao recimo Jaap Bliet.

Ja sam tip koji voli da se seli. Ja ne mogu jako dugo da lovim na jednom istom mestu. Sa druge strane, ako negde dugo loviš možeš to mesto dalje izgrađivati. To nije moj stil ribolova. Ako ništa ne vidim, selim se. Na put ka novoj opciji.

Kada si otkrio jedno dobro mesto na kanalu. Kako postaviš tvoj pribor, šator i krevet? Što bliže ili što dalje od tvojih štapova?

Najradije na jednoj većoj razdaljini od mog kišobrana. Skoro uvek naiđe neki šaranaš koji želi da razgovara. Na ovaj način mi ja na mestu gde lovim mir zagarantovan. Ja najradije lovim daleko od mog šatora. Pre nego što je obala KK kanala bila renovirana lovio sam i do 100 metara od mog šatora. Sada, posle renovacije ima mnogo prepreka koje u noći ne mogu da vidim. Sada sam primoran da lovim bliže od mog šatora. Zadnjih godina je ponovo velika gužva na kanalu, tako da se nažalost niko više ne pridržava nepisanog pravila: minimalno odstojanje od šatora je 150 metara. Nije mi

jasno zašto se šarandžije lepe jedan za drugog. Na ovaj način ostaje veliki deo kanala gde niko ne lovi. Respektuj kolegu šaranaša i uzmi veliko rastojanje od njegovih pozicija. Na ovaj način sam sebi i tvom kolegi povećavaš uspeh u ribolovu. Dosta u vezi toga. Ja dakle najradije lovim na velikoj distanci od mog šatora. Mesta u okolini mojih pozicija redovno malo prihranjujem. Ako dođem na vodu i ako neko drugi sedi na mojim pozicijama tada odem malo dalje od njega i probam da zabacim blizu pozicija gde sam malo prihranio. Na ovaj način probam da sebi stvorim veće šanse za ulov ribe. Šarani su jedno vreme na miru mogli da jedu moje boile bez opasnosti susretanja sa mojim udicama.

Ti govoriš o tome kako sedneš malo dalje od tvog kolege. Da li ti tvoja popularnost smeta?

Poneki put da. Moje kolege razmišljaju često na sledeći način: Phil sedi ovde, tu sede i ribe. Da, to je negativna strana popularnosti. Moram priznati da je u top periodu na KK kanalu između prevodnica 7 i 8 bila još mnogo veća gužva, takođe i tokom nedelje. Ali, u to vreme su deljene informacije i bilo je mnogo više respekta između ribolovaca već sada. Klub ribolovaca je bio mnogo homogeniji. Sada vidiš mnogo nepoznatih ribolovaca. Ako lovim u društvu sa Pieter-om tada imam mnogo više mira. On je lokalni gost koga trenutno svi poznaju na sadašnjoj šaranskoj sceni. Pieter-a u međuvremenu zovu "mašina za kafu". Ako on sedi pored mene on mi je jedna vrsta gromobrana. Svu pažnju privuče na sebe. Moram priznati, on je socijalniji od mene. Ja nemam uvek volje da primam posete, to i sam znaš, zar ne. Recimo u situaciji kada ponovo želim da zabacim mamak u vodu. Često puta mi se desi da čekam tako dugo dok poseta ne ode. Mnogi ovo ne mogu da razumu. Pazi, naš ribolov je statičan, ja ostavim da mi mamak satima stoji na jednom mestu. To znači da po mom mišljenju sve mora biti perfektno postavljeno na to određeno mesto. Ti ne gledaš ni u karte protivnika kada se sa njim kartaš, ili? Ako sam ja kod nekog u poseti i vidim da hoće da zabaci tada iz respekta odem. Tada ti prepisuju da si tajnodržac iako i sami znaju kako se teško dolazi do produktivnih mesta. Ima dosta slobodnih mesta. Kada uložim veoma mnogo vremena u istragu i observacije i kada mi konačno prođe za rukom da pronađem top mesta tada te informacije vrlo rado želim sačuvati samo za mene.

Razumem šta hoćeš da kažeš. To je isto kada neko gleda kako pišaš! No dobro, stiglo smo do nekoliko poslednjih metara, mislim na montaže. Kratko i jasno, sa čime loviš, kako i zašto?

Uglavnom lovim sa vrlo jednostavnim montažama. Na KK kanalu upotrebim poneki put i veoma komplikovane montaže. Nekada u prošlosti sam tvrdio kako su takve montaže čista glupost. Povlačim ove reči nazad. Trenutno rado lovim sa takvim montažama. Na slici možeš da vidiš na šta mislim. Sa ovom "Stiffrig" montažom pecam kontinualno već godinu dana. Ovo je u vezi praktičnosti. Ovu vezu je gotovo nemoguće zamrsiti. Ovo je veoma velika prednost ove montaže. Na jednoj loklanoj top vodi gde lovim ima mnogo vira u vodi. Tamo sam lovio vrlo često na pop-ups boile u kombinaciji sa Terry Hearn montažom. Uvek sa mekanom dlakom i malom omčom. Iznad olova rado koristim Dyneema konac. Nju koristim radije već takozvane leadcore leaders. Na Dyneema konac uvek stavim mala olova koja rasporedim na 3 metra dužine. Na toj vodi nije potrebno daleko bacati, montaže odnesem i sam spustim na željeno mesto. Na

kanalima za svaki slučaj koristim 25 metara Dyneema konca. To u vezi kamena i kolonija školjki. Prednost ove metode sa malim olovom je ta da poslednja 3 metra veze perfektno legne na dno gde lovim. Negativna strana ranije navedenog leadcore je ta da je i suviše debela i kruta. Ovo sprečava da veza perfektno prati konfiguraciju dna. Ako znaš kako oprezno šarani uzimaju hranu tada je najbolje ne uzimati nikakvi nepotrebni rizik.

Da nastavimo o montažama. Olovo, da li loviš sa top-olovom, sa zategnutim ili pak sa opuštenim najlonom. Da li pri svemu tome upotrebljavaš teška olova?

Sigurno, ja lovim na teška olova. U većini slučajeva minimalno 170 grama. Pri tome pokušavam da to isto olovo tako postavim da bude u rupi na obali gde lovim, najradije potpuno blokirano. Na ovaj način se olovo ne može kotrljati kada prođe jedan brod. Ja u stvari fiksiram olovo na dno kanala. Ja često lovim sa zategnutim najlonom. Postoji nekoliko mogućnosti kako da ti zadnji deo nedaleko od olova ne bude jako zategnut iako je glavna veza pod naponom. Ti možeš recimo pored glavnog olova postaviti jedno teže top olovo. Tada postoji mogućnost da uz pomoć ljn-clip sistema glavni najlon staviš pod napon. Ljn-clip možeš pak fiksirati u zemlju nedaleko od tvojih držača za štapove. Na ovaj način loviš uz pomoć ljn-clip-a na delu od štapa do početka ulaza najlona u vodu sa zategnutim najlonom, od tog mesta do olova i montaže sa vezom koja stoji pod blagim naponom. Sve ovo možeš da ostvariš i sa spacijalnim top-olovom koje se može fiksirati na rod-pod ili pak držače tvojih štapova. Ako ti top-olovo nije fiksirano izgubićeš ga već posle prvog runa. Ti treba i sam da razmišljaš šta je za tebe najbolja metoda na određenom mestu gde loviš. Ne bi baš želeo da ti se detalje seviram na tacnu. Meni je na kraju krajeva bilo potrebno nekoliko godina dok nisam došao do ovih rešenja. Svako mora malo i sam da razmišlja, zar ne? Prednost ove montaže je da manje najlona prolazi kroz vodu. Ova činjenica uvek ide u tvoju korist, no to si i sam znao.

To znači da za ostali deo montaže uvek upotrebljavaš najlon. Ti si i sam rekao da najlon Dyneema koristiš za samo nekoliko zadnjih metara.

Tačno. Pogotovo ako lovim na kanalu. Ja bih poludeo od svih tih pip tonova na mom signalizatoru. Ako već čujem nešto onda to mora da bude od ribe a ne od broda ili pak strujanja vode. Ako i suviše često čujem pip tonove ne mogu se 100% skoncentrisati na ono što radim, posle izvesnog vremena se i na to navikneš. Što se toga tiče ribolov sa ljn-clip-om je mnogo mirniji. Ovakva veza uvek rezultira i lude runove, čak i na KK kanalu. Od ostalih ribolovaca uvek čujem kako prvo dobiju nekoliko kratkih pip tonova pa tek onda run. Kod mene dođe odmah do runa. Ako lovim sa backlead-om olovo tada može da bude teško od 200 do 250 grama. Pri runu se to veliko olovo odmah odvoji od glavne veze. Podrazumeva se da je to olovo bilo vezano sa tankim najlonom. Inače bi naš hobi bio veoma skup! Nije potrebno da me upozoravaš na sigurne sisteme po zdravlje ribe. Ja uvek lovim na safety clips sisteme. Forma olova su mi u obliku "Grippa", ili njima sličnim. Jedan drugar mi ih sam lije.

Šarandžije su sklone da jedan uspeh u ribolovu odmah prepisuju dobroj boili ili montaži. Šta su za tebe dobri boili sastojci, pogotovo oni koji uvek donose dobre rezultate?

Ovo nije lako pitanje Mark. Šarandžije se često fiksiraju na boile i montaže. Po mom mišljenju to ne pravi razliku. Većina šaranaša danas lovi sa sistemima koji su potpuno u redu i sa kvalitetnim boilama. Ako danas i dalje sa uspehom želiš da prodaješ boile one jednostavno moraju biti dobrog kvaliteta. Sa ta dva elementa koja si naveo se danas više ne možeš razlikovati od mase. Sa iskustvima stečenim u praksi to možeš da ostvariš. Pogotovo ako ta iskustva iskoristiš na jedan lukav način. Osećaj je pri tome svemu takođe od veoma velike važnosti. No, i on je u direktnoj vezi sa iskustvom. Iskustva o kojim govorim ne možeš da kupiš u prodavnici. Jedna druga prednost koju ja imam je dobar i poznat sponzor, Kavin Nash. Preko njega mogu da dođem do velike količine kvalitetnih boila, kao recimo Squid miks. Za većinu šaranaša su ove boile preskupe. To je u svakom slučaju moja prednost. Plus činjenica da mogu doći do veoma skupih i interesantnih sastojaka koji su dostupni samo manjini. Zadnje vreme na obali sve češće susrećem ribolovce koji nisu zainteresovani za sami ribolov već za sve drugo oko njega. Njihova koncentracija je fiksirana na sporedne stvari. Kao na primer želja da love samo velike ribe. Oni ne poseduju bazno znanje. To ih košta veoma mnogo izgubljenih riba, veruj mi. Mnogi ribolovci mere njihov status na priboru kojeg su kupili. Lično menjam svoj pribor tek onda kada je to i potrebno. Uspeh ne leži u onome: kakao da skrenem pažnju na sebe...!

Do sada smo uglavnom razgovarali o kanalima u Belgiji. Uzimajući u obzir da se ovaj intervju odnosi na tvoje zadnje 3 godine, da li loviš još samo na kanalima?

Ne, to nije potpuno tačno. Vrlo često sam lovio na vodi nedaleko od mesta Avelgem. Jedna od najboljih voda provincije Vlaanderen, to smem da kažem. Sve ovo je u vezi okolnosti, nisam imao mnogo vremena tako da sam bio primoran da lovim što bliže od moje kuće.

Tako nešto sam i ja naćuo, Phil. I, koliko sam razumeo i tamo si ulovio brdo riba. Šta si radio drugaćije na toj vodi u poređenju sa lokalnim šaranašima? Ti sa sa tvojim drugom Bart Douma izpraznio jezero, čoveče dragi!

Informacije bi mogle biti istinite, da. Po mom mišljenju je to relativno laka voda. Nas je bilo dvojica i mi smo održavali jedno veliko mesto na kojem smo redovno hranili. Bacali smo mnogo hrane u vodu, pogotovo za vikend kako bi od ponedeljka mogli loviti sa uspehom. Bart i ja smo imali različite šeme obaveza tako da smo dobro popunjavali jedan drugog. Ti treba da imaš u vidu da su ribe tamo bile navikle da jedu boile. Pristup je morao biti vrlo ozbiljan. Mi smo hranili i lovili nan jednom od top mesta na tom jezeru. Količinu ubačene hrane u vodu smo prilagođavali uspehu u ribolovu. Ovo je vrlo dobro funkcionisalo. Ulovili smo priličan broj riba sa nekoliko različitih vrsta boila. Neke ribe smo ulovili i po nekoliko puta, naravno. Ovako nešto se ne može izbeći ako loviš na vodi tih dimenzija. Moram priznati da smo to mesto pripisali samo nama. To je na toj vodi bilo neko nepisano pravilo kojeg su se svi pridržavali. Ti izabereš jedno mesto i tu ostaješ da loviš. Ovo nije u potpunosti moj pristup, ali tako je funkcionisalo na toj vodi. I ja sam se morao prilagoditi tim činjenicama. Ovo sam na kraju iskoristio u moju korist.

Ti kažeš da si pre ribolova hranio. Ti sa time misliš reći, mnogo hranio, ili?

Poneki put smo bacali prilične količine u vodu. Pogotovo ako smo dobro lovili. Za vreme slabijih ulova smo hranili mnogo manje, to se podrazumeva. Ostali ribolovci su odmah mogli da primete da mi hranimo i lovimo. Oni su lovili sve manje i manje. Iskustvo Bart-a koji je tamo bio lokalni ribolovac i strategije primame su nam donele ovaj uspeh. Sedeli smo u blizini gde se riba mresti. Odmah posle mresta smo počeli da hranimo sa tom idejom da ribu zadržimo na mestu. To je i funkcionisalo. Lovili smo ribe sve do kasno u leto, u jesen su se ponovo vratile na naše mesto. Zahvaljujući Bart-ovom znanju nam je ta činjenica bila poznata. Zato smo i izabrali da sednemo na to mesto. Ti treba da znaš da smo sve boile i hranu u vodu bacali uz pomoć kobre. Upotreba brodova nije bila dozvoljena. Sada možeš da shvatiš koliko vremena, truda i bolova nas je sve to koštalo.

Phil, molim te uplaši nas bar malo. Šta ste sve ulovili na toj vodi sa tom metodom?

Lovili smo od sredine juna do kraja novembra. Nas dvojica smo ulovili 25 riba preko 20 kila, jednu ribu tešku preko 25 kila. Ja sam na istoj vodi lovio u godini 1900-1991, ali ribe u to vreme nisu bile tako velike. Ako se dobro sećam radilo se o ribama od 19+ kila. Poslednjih 7-8 godina tu više nisam lovio. To zbog toga što su svi sebi pripisivali određena mesta i zbog toga što je noćni ribolov bio zabranjen. Kao što ti je već i poznato u proleće lovim najradije na kanalima, kao na primer KK kanalu. Ako me tamo nema cele zime i ako se pojavim tek u proleće nema šanse da dobijem mesto. Ovo je negativna strana sopstveno kreiranih mesta. Ja sam na jezeru ulovio priličan broj starih poznanika, ali bilo je i prilično mnogo novih riba. Našu najtežu ribu, pod imenom "Eclips" tešku 28.2 kile nisam poznavao od ranije. Što se ostalih riba tiče bilo mi je drago da ih ponovo vidim i da konstatujem da su u dobrom zdravstvenom stanju.

Tvoj odgovor je dakle "JA", da se na vodama gde vlada veliki pritisak isplati hraniti.

Ovo važi za sve vode, bar ja tako mislim! Pod uslovom da voda nije daleko od moje kuće. Ja radim za vreme vikenda, ostale dane u nedelji sam slobodan. Mnogo vremena za prihranu i nemam, ako u isto vreme želiš i da loviš. Ja nemam vremena da daleko vozim kako bi hranio ribe. Prihranjivanje je jedna od najjednostavnijih načina kako da uloviš ribe. Na ovaj način pobediš mnogo vremena. Šta mi pada u oči je i to koliko mnogo ribolovaca ima koji neveruju u uspeh ako pre toga nisu hranili. Mislim da se mnoge šarandžije prosto zaslepe na reč prihranjivanje. Na ovaj način mnogo ograniče njihov šaranski ribolov. U tom slučaju uvek moraju da idu u potragu za vodama koje su blizu njihovih kuća. Ja sam poslednji koji tvrdi da sa instant pecanjem možeš ostvariti isti korisni učinak u poređenju sa predhodnim prihranjivanjem. Sa druge strane, ne treba postati slep za druge mogućnosti.

Nešto sasvim drugo, Phil. Ti si već dugo godina na šaranskoj sceni, poneki put te vidimo češće, poneki put ređe. Šta tebe još može da motivira da posle tih silnih mega ulova još izlaziš na vodu?

To je vrlo jednostavno, Mark. Ja vrlo rado volim loviti šarane. Naravno da i kod mene ima momenata kada loše lovim. U suštini ja jednostavno volim da idem u lov na šarane. Poneki put me motiviše izbor nove vode, tada se u meni ponovo javi neki fanatizam i tada krene sve iz početka. Ja sam sebe ubeđujem da nisam tako fanatičan kao nekad. Međutim, kada se odlučim za neki novi izazov taj fanatizam se ponovo vrati. Moram da priznam da se volja za odlazak u ribolov svremena na vreme i kod mene manifestira. Na kraju krajeva ne mogu da odolim a da ne odem na vodu. Ja sam vrlo rado na obalama voda. Moram priznati da se kroz godine ribolov i kod mene promenio. U prošlosti sam više bio takozvani target ribolovac. Zadnjih godina to više ne radim iako mogu da premitem da me novi način ribolova košta mnogo velikih riba. Da sam i dalje nastavio da lovim kao target pecaroš sada bi već sagoreo kao šarandžija. Uživanje u toj vrsti ribolova je bilo sve manje i manje. Ti sam sebi postaviš obaveze! Ono sveto "MORAM" trenutno nije tako bitno i to me čini sretnim. To sve košta toliko mnogo vremena i truda, ja sam to sve već jednom doživeo. Iskreno rečeno, target ribolov mi je donosio mnogo veće ribe. Sa drugim rečima sa target metodom sam lovio mnogo teže šarane.

Na naslovnoj stranici Belgjskog časopisa VBK sa ponosom poziraš sa jednim šaranom iz Turske. Mi tebe nikada nevidimo na moda vodama kao recimo Raduta, Rainbow i tako dalje?

Tačno. To je kod mene stvar principa. Ne mogu da se pomirim sa javašlukom koji nažalost vlada na mnogim plaćenim vodama. Te vrste voda su za mene mrtve. Ti nikada ne možeš da kontrolišeš šta se sve događa sa pojedinim ribama. Čak iako je populacija tih riba ostvarena na jedan legalan način kao što je to sa ribom Rainbow iz jezera Lac de Causse. Ne, ni onda me te vode jednostavno ne privlače. Istovremeno ne želim sve plaćene vode staviti u istu vreću. Svi treba da rade ono što im se sviđa da rade. Budi iskren i priznaj da to radiš. Mogu da zamislim da ako odeš na odmor sa prijateljem ili familijom da želiš da loviš na sigurnom i bezbednom mestu. Meni smetaju ljudi koji na takvim vodama idu da love svetske rekord ribe. Ne, to stvarno ne razumem. Veruj mi, ovako isto misli i većina šaranskih ribolovaca.

Potpuno se slažem sa tobom, Phil. Po tom pitanju isto mislimo. Tvoj drug ribolovac Pieter je sa mega krljuštarem, novim svetskim rekordom uplašio čitav šaranski svet. Da li si i ti nekada ulovio tu istu ribu? Šta možeš vezi toga da nam kažeš?

Ti si stvarno o svemu dobro informisan, mogu da primetim. Da li ti je Pieter nešto šapnuo u uvo? Bez zezanja, ja sam na tom delu Albert kanala lovio jedno 5-6 godina unazad. Otprilike na istom mestu kao i on. Ja sam tamo u to vreme ulovio jednog krljuštara od 23.7 kila. Istu ribu je tog proleća ulovio moj drug Frank u težini nešto većoj od 20 kila. Već tada nam je pala u oči brzina sa kojom je ta riba rasla. Moram priznati da sam 6 godina kasnije prijatno bio iznenađen kada sam čuo koliko je bila teška. Radilo se o istom krljuštaru, dvoumica nije bila moguća. Bilo mi je drago da vidim da je riba još uvek bila super zdrava. Još jedan lep detalj: prošli rekord od David Woters-a sam takođe predhodno ulovio. Riba je tada bila teška 23.8 kila, sve to je bilo gotovo u isto vreme kada se ulovio i sadašnji rekord.

To su izuzetno velike ribe. Ja još uvek nevidim granicu njihovog rasta. One su u svakom slučaju odlučile da i dalje rastu. Možda će u budućnosti sa tog dela Albert kanala biti novih iznenađenja. Šta pada u oči je činjenica da šarani na tom delu kanala nisu postali

tako veliki konzumiranjem naših boila. Ne lovi se tako mnogo, uzimajući u obzir totalnu vodenu površinu u kojoj mogu da plivaju. Šta bi se tek dogodilo kada bi se na tom delu kanala masovno hranilo sa boilama, koliko bi tek tada bile teške te ribe? Veruj mi, ta voda će nas u budućnosti iznenaditi još nekoliko puta.

Da li će prva riba preko 40 kila biti ulovljena u Belgiji, Phil?

Tako jedna težina nije realistična, ali nikad se ne zna. Lično ne verujem u tako nešto.

Šta je na tebe u zadnje 2 godine ostavilo najveći utisak? Čega se najradije prisećaš?

Prijateljstva koja sam sklopio na vodi. Drugo, mega ulov mog prijatelja. Mislin na Pieter-a sa njegovim svetskim rekordom. To su stvari koje su mi drage, to ti mogu reći.

Kako gledaš na nastupajuće godine? Da li imaš nekih specijalnih planova ili jednostavno ostaješ da loviš kao i do sada?

Idem dalje u istom tempu sa mirnijim momentima između ribolova. Za mene postoji još mnogo izazova. Ima još toliko novih voda. U svim vodama plivaju lepe ribe. Možda ću da se skoncentrišem na Francusku. Primećujem da me novi mladi članovi Nash tima stimulišu i moram da priznam da je to veoma veliko bogatstvo, mislim na kontakte u šaranskom svetu. Ako sve sma radiš je to ipak sasvim drukčije. Jedan drugog motivišemo. Ne, trenutno ni ne pomišljam da prestanem sa šaranskim ribolovom. Možda samo jedno usamljeničko pecanje, hahahahahaha. Trebalo bi da i malo više vremena posvetim održavanju moje kuće, ali nedostatak slobodnog vremena mi to ne dozvoljava.

Koji savet za kraj imaš za naše čitaoce?

Ovo je ujedno i najteže pitanje, Mark. Veruj mi: ne mogu ti dati odgovor na to pitanje...

Srdačno hvala za intrviju Phil i do sledećeg susreta. Doviđenja negde na vodi i mnogo uživanja u tvom ribolovu.

Mark van Balveren

Holandski šaranski časopis "Karperwereld" (Šaranski svet) broj 50 i 51.

Prevod i obrada: Darko Županić